

Llig el text i completa els espais buits amb una de les possibilitats que hi ha entre parèntesis. Encercla l'opció que consideres correcta. L'exercici val un 1 punt i cada resposta correcta val 0,125 punts. Les respostes incorrectes no descompten.

Sovint sentim dir que la globalització és un moviment sense ideologies, que els conceptes de dreta i esquerra són anacrònics i obsolets. Una espècie de mercat universal que posa tot **a l'abast de** tothom per eliminar les distàncies i reduir les diferències entre gents i països. Mentira podrida. Van Dick, en el seu excel·lent treball, ha definit la globalització com la dictadura mundial del capital, de l'oferta i la demanda salvatges, representada per **dues-centes** multinacionals de països desenvolupats que es repartixen el control de la totalitat de la riquesa i dels recursos mundials. Un nou colonialisme, més salvatge i tirànic que el militar de tota la vida, on les multinacionals de les antigues potències vampiritzen els recursos als països pobres i els fan creure, cínicament, que si es moren de fam és perquè estan «endarrerits» i perquè «els falta espenta i dinamisme». És casualitat que els països amb major **deute** extern siguin els països d'Àfrica o Sud-amèrica amb majors recursos naturals? Com s'han de desenvolupar si estan estenallats pels crèdits «desinteressats» del nord i les seues indústries de matèries primeres en mans de les multinacionals del mateix lloc?

Una altra fal·làcia que el temps ja ha desmentit són els beneficis que la globalització comportaria per al planeta. La primera és que la globalització posaria fi a la lluita de classes i les desigualtats entre països rics i pobres. Vol dir això que els accionistes de la banca i les grans empreses són de la mateixa classe que els obrers d'una fàbrica? Vol dir que Etiòpia serà algun dia tan rica com Gran Bretanya? En l'època de la democràcia d'Atenes, només una persona de cada deu tenia drets democràtics (**la resta** eren esclaus, dones, pobres o emigrants). **Vint-i-cinc** segles després, la globalització ens mostra que als grecs se'ls anava la mà de generosos.

Quins són òrgans de govern on es talla el bacallà de la política mundial? Qui decidix quan toca pujar o abaixar els impostos, quan hi ha crisi o creixement econòmic, qui té dret a rebre crèdits i qui no? 182 països integren el Fons Monetari Internacional (177 no pinten res, i només 5 tenen majoria a l'hora de votar: els EUA, el Japó, Alemanya, França i Gran Bretanya). Té més proporció de vots el país amb més riquesa. Visca la democràcia!

Ara l'ONU: de la cabassada d'estats que la formen, només n'hi ha cinc amb dret de vetar **qualsevol** decisió: els EUA, Gran Bretanya, França, Rússia i Xina. Curiosament, els cinc majors fabricants d'armes. És com si encarregàrem als llops la guarda dels ramats d'ovelles.

L'FMI, l'ONU, el Banc Mundial, l'Organització Mundial del Comerç... són les institucions que determinen la política mundial, determinades alhora pels grups de pressió que engloben les grans macroempreses. La globalització és la dictadura planetària de les grans empreses i dels seus **òrgans** de decisió per a guanyar diners i poder. Qui deia que la globalització no té ideologia? Podeu imaginar una ideologia més forta i vella que esta?

«La globalització», d'Eduardo Galeano,
en *Voces contra la globalización* (adaptació)